konstrukcijos pastatas, įgilintas į įžemį apie 20-25 cm. Pastatas orientuotas kampais į Š, P, R ir V, pailgas ŠR-PV kryptimi. Į perkasą pastatas netilpo, o daryti išpjovą trukdė šalia augęs beržas. Atidengtoje pastato dalyje nebuvo židinio. Pastate surasta ankstyvosios grublėtosios keramikos su brūkšniavimo žymėmis bei šiek tiek vėlyvosios brūkšniuotosios, briauninių formų bei juodu gludintu paviršiumi keramikos. Pastato vietoje koncentravosi beveik visa surasta perkasoje keramika. Ištisais lizdais, vietomis keliais sluoksniais gulėjo stambios sukiužusių puodų dalys, jų profiliai ir sveiki dugnai. Toks keramikos išsidėstymas rodo, kad pastatas buvo apleistas staigiai - gaisro metu arba artėjant priešams. Iš individualių radinių paminėtini rantytas rusvo stiklo karoliukas, akmeninio gludinto įtveriamojo kirvio fragmentas, molinių dvigubo nupjauto kūgio formos verpstukų fragmentai, geležiniai: lazdelinis smeigtukas, ylos dalis, peilio galas, pinceto dalis, apkalas su skylute ir kt. Visi minėti radiniai leidžia pastatą datuoti II-III a.

Ši vieta dar kartą buvo apgyvendinta XIII-XIV a., tačiau kultūrinis sluoksnis nuartas, ir tik armens horizonte buvo pavieniai XIII-XIV a. radiniai: žalvarinis antkaklės kūgelis, du skriestuviniai grąžteliai, vinys ir kt.

Algimantas Merkevičius

Stanaičių kapinyno tyrinėjimai 1994-1995 metais

Stanaičių kapinynas (Vilkaviškio r., Kybartų seniūn.) yra apie 600 m į V nuo kelio Kybartai-Stanaičiai, Lieponos upelio dešiniajame krante. Kapinynas įrengtas apie 200 m ilgio ir 70 m pločio bei 2-5 m aukščio smėlio kalvoje. Jis surastas 1983 m. Tais pačiais metais kapinyne atlikti žvalgomieji tyrinėjimai (žr. ATL 1982 ir 1983 metais. V., 1984. P.79-80). Kapinyno tyrinėjimai atnaujinti 1989 m. (žr. ATL 1988 ir 1989 metais. V., 1990. P.83-85), tęsti 1991 m. (žr. ATL 1990 ir 1991 metais. V., 1992. T.1. P.107-108) ir 1993 m. (žr. ATL 1992 ir 1993 metais. V., 1994. P.160-163).

1994 ir 1995 m. VU AK tęsė kapinyno tyrinėjimus. 1994 m. ŠV kalvos

dalyje, į Š nuo 1991 m. tyrinėto ploto, ištirtas 50 m² dydžio plotas (5x10). 1995 m. - 4 m į V nuo 1994 m. ploto ištirtas 180 m² plotas (6x30). Per tyrimų sezonus iš viso ištirta 230 m². Abu tyrinėti plotai buvo labai apardyti. Didesnė tyrinėtų plotų paviršiaus dalis (iki 30-40 cm storio sluoksnis) buvo nustumdyta buldozeriu, tyrinėtos vietos iškasinėtos duobėmis. Per 2 tyrimų sezonus surasti 5-7 suardyti sudegintų mirusiųjų kapai (kapų skaičius apytikslis). Nerasta nė vieno nesuardyto kapo. Kapai koncentravosi PV, P ir centrinėse plotų dalyse. Jų aplinkoje surasta apie 500 keramikos fragmentų (daugiausia urnų dalių). Keramika lygiu, lygintu, grublėtu ir brūkšniuotu paviršiumi. Rasta apie 20 titnaginių radinių: skelčių, nuoskalų, viena skaldytinio dalis. Surastos dvylikos susilydžiusių žalvarinių dirbinių ir dviejų nedegintų žalvarinių dirbinių dalys: gaubtas žalvarinis apkalėlis su dviem skylutėmis ir vieno dirbinio, padaryto iš 3 mm skersmens žalvarinės vielos, dalis. Surasti du geležiniai dirbiniai: ylos ar adatos dalis ir ovalo formos sagtelė su liežuvėliu, storesne priekine dalimi.

Pagal radinius ir laidoseną, kapinynas datuojamas I tūkst. pr. Kr. pabaiga-I tūkstantmečio pradžia.

Jonas Stankus

Genčų kapinyno I tyrinėjimai

1994-1995 m. LII tęsė Genčų (Kretingos r.) kapinyno I tyrinėjimus (žr. ATL 1982 ir 1983 metais. V., 1984. P.80-83; ATL 1984 ir 1985 metais. V., 1986. P.58-61; ATL 1986 ir 1987 metais. V., 1988. P.78-82; ATL 1992 ir 1993 metais. V., 1994. P.163-167). Jie buvo vykdomi į R ir ŠR nuo 1993 m. tirtųjų perkasų. Per pastaruosius dvejus metus buvo ištirtos 27 perkasos, bendro 690 m² ploto. Tyrinėjimų metu aptikti 29 kapai: 18 griautinių ir 11 degintinių. Griautiniai kapai buvo aptikti Š, ŠR, o degintiniai - P, PR tirtose kapinyno dalyse.

Tarp griautinių kapų aptikta 6 moterų ir 10 vyrų kapų. Dviejų kapų priklausomybė neaiški.

Aptikti 2 griautinių kapų tipai: 1) kapai su akmenų vainikais; 2) kapai be akmenų vainikų. Pirmajam priklauso kapai Nr.238-240, 260. Atrodo,